

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/438/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708200465
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1708200465.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej vo veci žalobcov: 1. G. N., L.. XX.XX.XXXX, L.: XX, J., 2. G. N., L.. XX.XX.XXXX, J.: D. XX, J., 3. C. I., L.. XX.XX.XXXX, J. D. X, J., všetci v zast.: TIMAR & partners, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom: Štúrova 42, Šaľa, proti žalovaným: 1. Black & White, a.s., IČO: 31 387 888, so sídlom: Kaštieľ 5, Bernolákovo, , v zast.: AK MS, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom: Galandova 3, Bratislava, IČO: 47 237 767, 2. Slovenská republika konajúca prostredníctvom Slovenského pozemkového fondu, IČO: 17 335 345, so sídlom: Búdková 36, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva, na odvolanie žalovaného 1. proti rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 4C/921/2008-644 zo dňa 08.04.2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania žalovaného 1. **p o t v r d z u j e .**

Žalobcom 1., 2. a 3. sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania voči žalovanému 1. v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému 1., 2. nepriznal náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobou vo veci samej sa žalobcovia (ďalej aj ako „navrhovatelia“) domáhali, aby súd určil, že nehnuteľnosť v katastrálnom území J., a to pozemok parcela registra „Q. Č.. XXXX/XX, druh pozemku trvalé trávnaté porasty o výmere 2.600 m2 tak ako je vyznačená v geometrickom pláne č. X/XXXX, nový stav, vyhotovenom dňa 07.01.2008 C. E. a úradne overenom Správou katastra D. dňa 31.01.2008 pod č. XXX/XX patrí v podiele 1/1 do dedičstva po poručiteľovi V. N., L.. XX.XX.XXXX, X.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom J.. Žiadali, aby im odporcovia nahradili spoločne a nerozdielne trovy konania.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom strán sporu, oboznámením výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, Č.. XXXX, Č.. XXXX, spätnej identifikácie č. X/XXXX, tabuľky výmer, pozemkovoknižnej vložky Č.. XXXX, upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 22022/45-I/B zo dňa 31.05.1945, upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 2286/46-I/B zo dňa 26.04.1946, výmerom o vlastníctve pôdy č. J. - XXXXX/XX-W., prídelovej listiny z 27.12.1958, prídelovej listiny č. J.-XXXXX/XXXX-W.-W. z 10.09.1947, geometrického plánu z 28.06.1946, čd. XXXX/XX, súpisu pozemkového majetku K.. G.S., listu Katastrálneho úradu z 25.02.2003, listu Správy katastra D. X. 02.07.2013, zápisnice z Ústavu pre mechanizovanie pôdohospodárskej výroby na Slovensku z 28.08.1946, zápisnice zo schôdze rady MNV z 09.07.1952, uznesenia č. 43/1952, listu Pôdohospodárskej správy rady KNV E. J. z 02.03.1956, osvedčení o dedičstve, notárskych zápisníc,

geometrického plánu č. X/XX, výkazu výmer, ako aj ďalšími dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav.

4. Právny zástupca navrhovateľov na pojednávaní zotrval na podanom návrhu a uviedol, že navrhovatelia sa svojho nároku domáhajú na základe toho, že nebohí právni predchodcovia navrhovateľov boli vlastníkami predmetného pozemku na základe výmeru o vlastníctve, pričom sa nikdy svojho vlastníckeho práva k tomuto pozemku nevzdali a ani im vlastnícke právo nebolo nikdy odňaté. Zápisy v pozemkovoknižnej vložke sú duplicitné a iba deklaratórne zapisujú vlastnícke právo štátu na základe konfiškácie vykonanej upovedomením poverenictva z roku 1946. Poukazuje na predmet predložených nájomných zmlúv, kedy týmto predmetom bol aj prenájom pôdy neznámych vlastníkov v správe Slovenského pozemkového fondu, pričom aj naďalej tvrdí, že právni predchodcovia navrhovateľov sa stali vlastníkami pridelených pozemkov, tieto boli vnesené do družstva, pričom to nemalo za následok stratu ich vlastníckeho práva. Aj naďalej sa odvolávame na identifikáciu parciel, z ktorej vyplýva, že žalobou žiadaná parcela bola vytvorená z parcela č. XXXX ako diel S. XX, pričom celková výmera pôvodnej parcely ako aj parciel, ktoré z tejto vznikli je rovnaká vo výmere 2.600 m².

5. Navrhovateľ 1/ na pojednávaní uviedol, že sa jedná o pozemok, ktorý tam mali rodičia. Chceli by čím skôr, aby sa táto vec vybavila. Chceli sa aj mimosúdne dohodnúť, ale k dohode nedošlo. Trvajú na tom, že to bol rodičovský pozemok. Pamätá sa ako sám tento pozemok obrábal, bola tam vinica. Všetkých susedov, ktorí tam mali pozemky poznal. Nevie z akého dôvodu to W. T. ohradil, keď pozemky mali svojich majiteľov. Rodičia to užívali určite. Všetci tam pomáhali robiť. Všetko sa robilo ručne. Družstvo pozemok nikdy neužívalo. Rodičia užívali tento pozemok, asi im to družstvo pridelo ako členom, rodičia mali o tom listinu, inak by to nemohli obrábať. Rodičia užívali a obrábali tento pozemok čo si pamätá, keď mal päť rokov, to už mali pridelené, užívali to do času, keď to pán T. začal užívať. Zatiaľ za pozemky, ktoré sú vo výmere uvedené, nedostali žiadnu náhradu. Otec to vybavoval, potom zomrel v roku 1995. Neuplatňovali si majetkové nároky pri transformácii družstiev. V rámci reštitúcií si vo vzťahu k pozemkom uvedeným vo výmere neuplatňovali žiaden nárok. K iným pozemkom si uplatnili reštitučný nárok, nachádzajú sa v katastrálnom území Š.. Na titulnej strane výmeru v časti prídelcu je uvedený V. N., nachádza sa tam meno matky. Nemajú doklad o tom, že ich právni predchodcovia zaplatili sumu za prídel. Platili pozemkovú daň za pozemky, ktoré žiadajú vydať v tomto konaní, ale teraz už nie. Keby ich predchodcovia neplatili pozemkovú daň, tak by im to zobrali. Bolo mu známe, že v oblasti viníc bolo smetisko, najprv tam bola ale piesková jama, potom z toho spravili smetisko. Piesok sa tam ťažil asi od roku 1960. Neskôr tú jamu zavreli, otvorili jamu vedľa. Vedel určiť, kde bola piesková jama a kde bol ich pozemok v teréne. Bol tam vinohrad, neskôr sa to vyklčovalo a boli tam iba role. Využívali to ako roľu. Pozemky nedali do dedičstva po otcovi lebo sú traja súrodenci a nikto nebažil po majetku, neskôr si v reštitúcii uplatnili nárok. Neuplatnili si v dedičskom konaní po otcovi majetok, ktorý je uvedený vo výmere č. I. 12, ani po matke. Nežaluje v nijakom inom spore iný pozemok uvedený v listine na č. I. 12. Tento jeden si uplatňujú preto, že sú si istí, že tento pozemok mali a dlhé roky užívali. Na ostatné pozemky si nepamätal, že by chodil. Rodičia mali zapísaný majetok uvedený na č. I. 12 v pozemkovej knihe, otec bol pedant, rok - dva pred smrťou všetko si dával do poriadku. Nedali to do dedičstva po jeho smrti, pretože ešte žila matka, nechali to všetko na matku. Ona držala papiere. Nie je členom Združenia občanov J., iba sestra. Predsedom združenia je V. T.. Listinu založenú v spise na č. I. 12 majú po rodičoch. Myslí si, že ju mali aj v čase dedičstva po otcovi. Žalobu v roku 2008 podali preto, aby to dali do poriadku. Podanie iniciovali všetci súrodenci. Myslí si, že prvý právny zástupca, ktorý podával túto žalobu, bol V. T.. Nie je mu známe prehlásenie otca zo dňa 29.10.1957, že sa vzdáva v prospech ČSR nehnuteľností, ktoré mu boli pridelené z pozemkových reforiem v katastrálnom území J.Á., okrem rodinného domu (osobného vlastníctva). Súdne poplatky za podanie žaloby sami zaplatili, ale nemá o tom doklad. Pozemky sa užívali do roku 1978, neskôr sa to prenajímalo. Pozemok, ktorý je predmetom tohto konania bol v užívaní inej osoby, tento mal stroje, tak si to obrábal. Bolo to v rámci susedských vzťahov. Družstvo v J. pozemok nikdy neobhospodarovalo, bol tam stále vinič. Tento pozemok si neuplatnili v dedičskom konaní po matke z dôvodu, že nikdy nič nededili, potom sa až o to začali zaujímať.

6. Navrhovateľ 2/ na pojednávaní uviedol, že sa jedná o pozemok, kde mali vinič, o všetko sa starala a vybavovala navrhovateľka 3/. Rodičia chodili pozemok obrábať, sám sa tam chodil hrať, pomáhať, bol tam vysadený vinič. Chodievali tam do osemdesiatych rokov. Rodičia alebo dedičia nepreviedli predmetný pozemok na niekoho iného. Nepamätal si presne do kedy bol pozemok obhospodarovaný ako vinica, nevedel presne do kedy sa to obrábalo. Rodičia boli členmi družstva. Boli im pridelené tri záhumienky - Š., Za Q. S. I. G. Š. S. E. M.. Nevedel čo robili s vínom, ktoré mali. Na tých pozemkoch

je teraz golfové ihrisko, je to asi 10 až 15 rokov. Nerobil nič proti tomu, aby sa tam nepostavilo golfové ihrisko. Navrhovateľ 2/ a 3/ chodili na schôdze spoločenstva, ktoré bolo založené asi v roku 2006 alebo 2007. Nikdy sa nezúčastnil rokovania na združení. Nevedel, či má originál výmeru, ktorý je založený na č. I. 12 spisu. Pozemky boli oboch rodičov. Ani jeden z rodičov nehovorili, že sa pozemkov chceli vzdať, zriecť, previesť napr. na štát.

7. Navrhovateľka 3/ na pojednávaní uviedla, že sú tu kvôli vinici, ktorú rodičia mali, obrábali, nechceli ju nikdy nikomu dať, previesť. Otec mal pri dedičskom konaní od toho aj doklady, že im vinica patrila. Chodievala s rodičmi do vinice. Nepamätala si do kedy ju obrábali. Bolo to dovtedy, kedy tam bola vytvorená piesková jama. Mali pozemok tam, kde bola tá piesková jama, príp. časť tej jamy. Kópiu výmeru o vlastníctve pôdy na č. I. 12 spisu mal otec medzi jeho papiermi. Nevedela prečo si to neuplatnili v dedičskom konaní po otcovi. Reštitúciu si podali na všetky pozemky, teda aj na tento, zatiaľ nebolo rozhodnuté. Nevedela presne povedať, či bolo zaplatené za prídela na základe prídelaovej listiny z 27.11.1958. Vedela, že v roku 1963 bola jej otcovi pridelená par. č. XXXX/XX, stavebný pozemok, tam stavali potom dom. Členkou združenia občanov J. je od roku 2006 alebo 2007 a založil ho pán T.. Reštitučný nárok podala na pozemkový úrad asi v roku 2004. Nevedela, či ako vlastníčka niečo urobila, že im to zobrali na pieskovú jamu v roku 1990, to žil ešte otec. Otec mal na daný pozemok list užívania, bola tam uvedená vinica. Nevedela, že otec nikdy nemal list vlastníctva. Nevedela, či vie predložiť list vlastníctva, ktorý by mal niekedy v období, kedy to dostal do súčasnosti. Nedomnievala sa, že sú vlastníckmi na základe výmeru, ale to vedela. Celé to podanie na súd vzniklo na podnet pána T., ktorý im na schôdzi hovoril postup, ale nikdy sa to nedokončilo.

8. Právny zástupca odporcu 1/ na pojednávaní uviedol, že nebol vydaný výmer o vlastníctve pôdy založený na č. I. 12 v súlade so zákonom č. 8/1928 Sb., konkrétne § 69 ods.2, ktorý upravoval náležitosti verejnej listiny, kde okrem iného musela byť podpísaná alebo podpis nahradený osvedčením, že listina súhlasí s vypravením. Nakoľko bola predložená len fotokópia výmeru, v zmysle § 72 ods. 1 zákona č. 8/1928 Sb. sa listina považovala za vydanú až doručením oprávnenému a v tomto prípade určite nemohla byť doručovaná fotokópia s poznámkami „člen JRD pol. č. 54“ na titulnom liste. Z tohto dôvodu považuje tento doklad za nulitný a nemôže osvedčiť vlastníctvo. Táto listina nie je ani právne perfektnou listinou, ktorá by v súlade s ustálenou judikatúrou bola vkladu schopnou listinou v roku 1947. Nie je vkladu schopnou listinou ani v tomto čase, čo vyplýva, že na predloženom výmere o vlastníctve pôdy je na titulnom liste vedľa mena V. N. nečitateľne nejaké meno a na druhej strane sa v čl. I uvádza len meno V. N.. Rovnako pri predmete vlastníctva sú rukou dopísané poznámky, dokonca s otáznikom. To, že nie je vkladu schopnou listinou vyplýva aj z predmetu vlastníctva uvedeného vo výmere vložka č. XXXX, časť parcely č. XXXX označené A47 vinica o výmere 0,26 ha. Rovnako aj ostatné predmety vlastníctva sú neurčito označené, nakoľko žiadna časť parcely č. XXXX označená ako časť parcely S. vinica o výmere 0,26 ha nikdy nebola zapísaná v pozemkovej knihe, vložke XXXX, ani v roku 1947, ani v roku 1964, keď bola táto vložka pozemkovej knihy uzatváraná. Takýto predmet vlastníctva nevlastnil ani odporca 1/, nie je ani vlastníkom takejto parcely. Poukázal na zápis na pozemkovoknižnej vložke XXXX, Č.. XXX/XXXX, ktorým bol vykonaný vklad vlastníckeho práva v prospech Československého štátu, zastúpeného Okresného národného výboru (ďalej len „ONV“) v J., opakovaný zápis na liste vlastníctva pod čl. XXXX/XXXX o vklade vlastníckeho práva pre Československý štát - ONV, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva J. - M.. Návrh na vklad vlastníctva v mene štátu bol podaný oprávnenou osobou ONV, odbor poľnohospodárskeho a lesného hospodárstva J. - M. v súlade s právomocou podľa vyhlášky č. 507/1957 Sb. o prechode právomoci na národné výbory. K tomuto návrhu je pripojené aj podanie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. PF-9/1-1956 z 07.01.1956, ktorým bolo potvrdené upovedomenie o konfiškácii, teda podľa § 17 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR o vklade vlastníctva štátu na konfiškovaný majetok prešlo podľa vyhlášky č. 507/1957 Zb. vlastníctvo na ONV a ONV s vedomím povereníctva dalo vlastnícke právo zapísať. Čo sa týka parcely č. XXXX, tá bola pridelená Povereníctvu pôdohospodárstva a pozemkovej reformy (ďalej aj „PPPR“) v roku 1946 do vlastníctva štátnej organizácie MEOPD. V roku 1952 rozhodnutím zboru povereníkov z 24.06.1952 všetok majetok konfiškát T. R. - T., obytné priestory, park, všetky budovy nachádzajúce sa na týchto pozemkoch, boli pridelené do PPPR, na základe § 9 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR. Ak teda navrhovatelia tvrdia, že sú vlastníckmi na základe výmeru, tak potom uvedené vklady vlastníckeho práva v prospech štátu im zakladajú reštitučný nárok podľa § 6 ods. 1 písm. p/ zákona č. 229/1991 Zb. Vzhľadom k tomu, nie je v právomoci súdu, aby v tejto veci konal. Navrhovatelia v tomto konaní osvedčili, že podali reštitučný nárok, ktorý nie je doteraz vybavený. Poukázal na ustálenú judikatúru, podľa ktorej majú osobitné predpisy prednosť pred predpismi všeobecnými, ktorým je zákon č. 229/1991 Zb., podľa

ktorého je príslušný konať pozemkový úrad pred žalobami podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Rozhodnutia pozemkového úradu sú preskúmateľné súdom, preto zastavením konania sa neporušuje ich právo na súdnu ochranu. Poukázal na to, že parcely uvedené v kópii výmeru nikdy nevznikli, fotokópia snímky katastrálnej mapy, na ktorej je uvedená parcela Č.. XXXX ako samostatná parcela, ktorá podľa pozemkovej knihy a výmeru 3.035,61 m², navrhovatelia v ôsmich konaniach na tunajšom súde žiadajú z tejto parcely prideliť pozemky o celkovej výmere 22.500 m², čo sedemnásobne prekračuje výmeru parcely Č.. XXXX uvedenú v pozemkovej knihe vo vložke Č.. XXXX, v roku 1947 ako aj v roku 1964 kedy bola uzatvorená. Parcela pod č. XXXX bola o rovnakej výmere vedená až do roku 1998, keď geometrickým plánom sa zmenila parcelácia parcely č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a vznikli parcely v rôznych výmerách, z ktorých žiadna nemá výmeru 0,26 ha, ktorú požadujú navrhovatelia v tomto konaní. Zistením na Obvodnom pozemkovom úrade E. D. odporca 1/ zistil, že sa vedie konanie o reštitučnom nároku podľa výmeru o vlastníctve pôdy č. B 65619/47-III. V zmysle ustálenej judikatúry by súd mal prihliadať aj na námietky týkajúce sa posudzovania vecí podľa čl. 1 dodatkového protokolu č. 1 dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, podľa ktorého každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok, nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Majetok, ktorý si uplatňujú navrhovatelia je neexistujúci, nemôžu mať ani legitímnu nádej na jeho vydanie v súlade s rozhodnutiami ESLP, ktoré sú citované v rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžr/104/2011, ktorý sa zaoberá aj uplatňovaním čl. 1 dodatkového dohovoru reštitučných konaniach. Nie je preto preukázaný naliehavý právny záujem navrhovateľov. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 28Cdo/3745/2011 z 11.04.2012, podľa ktorého z ústavnoprávneho hľadiska nemožno akceptovať, aby jeden štátny orgán pri výkone verejnej moci konštituoval v prospech osôb určité právo, na ktorého existenciu tieto osoby spoliehajú, následne aby v inom konaní týmito osobám toto právo odňal a ako dôsledok toho, že pôvodné rozhodnutie bolo vadné. HUMA 90 nadobudla vlastnícke právo k pozemkom, z ktorých sa má vytvoriť parcela požadovaná navrhovateľmi, priznanými reštitučnými nárokmi pozemkovými úradmi v L. S. L. X., na základe ktorých boli pridelené náhradné pozemky, ktoré sú predmetom vlastníctva odporcu 1/. Pozemkový úrad konštituoval vlastnícke právo odporcu 1/ v súlade so zákonom č. 229/1991 Zb. Právny predchodca odporcu 1/ odkúpil tieto reštitučné nároky, považuje svoje vlastníctvo za oprávnené, očakáva, že rozhodnutím súdu nemôže byť toto vlastníctvo zrušené. Namietal predložené geometrické plány a identifikácie, aby mohli byť technickým pokladom pre právne úkony, nakoľko úrad geodézie a kartografie listom 27.07.2009 označil predmetný geometrický plán, že nebol vyhotovený v súlade so zákonom, smernicou č. 74.20.73.43.00. Navrhovatelia potvrdili, že nevykonali žiadne úkony na svoju ochranu, keď tam bola budovaná piesková jama, príp. neskôr vybudované v roku 1994 golfové ihrisko. Prílohou žaloby bol aj výmer o vlastníctve pôdy v kópii neoverenej štátnym archívom, pričom pri mene prídelcu je nečitateľne dopísaný text. Odporca 1/ disponuje overenou kópiou tohto výmeru z roku 1997, kedy sa tento text pri mene prídelcu nenachádza, pričom v hornej časti prvej strany tohto výmeru je uvedená poznámka člen JRD, pričom takýto výmer v roku 1947 byť vydaný nemohol, teda nemohol byť ani ako členovi družstva doručený. Rekonštrukcia prídelu zo základu parcely č. XXXX nebola nikdy vykonaná, ani odporca 1/ nedal podnet na jej vypracovanie. Poukazuje aj na to, že vinice, z ktorých mali byť vykonané prídelky boli spolu s iným nehnuteľnosťami majetkom skonfiškované T. R. v celkovej výmere 102 ha, dané do užívania štátnemu mechanizačnému podniku, v skratke MEPOD, ktorý tieto nehnuteľnosti užíval do roku 1952, keď v časti potom prešli do užívania obce a vo zvyšnej časti do užívania iných štátnych organizácií. Práve v dôsledku toho v roku 1956 potom došlo k zápisu vlastníctva štátu k týmto nehnuteľnostiam do pozemkovej knihy. V otázkach aplikácie § 72 ods. 2 zákona č. 8/1928 Sb. odkazuje na doterajšie závery rozhodovacej činnosti súdov. Poukazuje aj na to, že navrhovatelia si uplatnili reštitučné nároky, pričom tieto konania neboli doteraz ukončené a obvodný pozemkový úrad v niektorých častiach pri prejednávaniach nárokov koná, avšak v časti nárokov uplatnených v súdnych konaniach nekoná. Ak by došlo k priznaniu nároku navrhovateľom bolo by spochybnené celé reštitučné zákonodarstvo, pretože by sa spochybnil základný účel nápravy majetkových krívd oprávnených osôb, nakoľko časť pozemkov uplatnených v tomto konaní vo vzťahu k odporcovi 1/ bola nadobudnutá práve na základe priznania reštitučných nárokov na základe právoplatných rozhodnutí príslušných orgánov. Ak teda prebieha konanie na pozemkovom úrade, nie je daná právomoc súdu, pričom opakovane poukazuje, že konanie malo byť ako iné vedené na tomto súde, zastavené. V konaní vedenom na tunajšom súde sp. zn. 4C/926/2008 bolo konanie zastavené a Krajský súd v Bratislave sp. zn. 7Co/376/2010 rozhodnutie potvrdil. V konaní pod sp. zn. 5C/923/2008 bol návrh zamietnutý z dôvodu uplatnenej reštitúcie, o ktorej nebolo rozhodnuté. V konaní pod sp. zn. 4C/924/2008, 5C/927/2008, bolo konanie zastavené. V konaní pod sp. zn. 4C/919/2008 bol návrh zamietnutý z dôvodu

uplatnenej reštitúcie. Zápis vlastníckeho práva na Československý štát v roku 1956 pod č. d. 126 bol vykonaný na základe § 6 vládneho nariadenia č. 110/1953 Zb., keď vtedy príslušné ONV, ktoré malo v správe uvedený nehnuteľný majetok bolo povinné dbať, aby tento majetok bol zapísaný vo verejnej knihe a to pozemkovej knihe ako vlastník Československý štát a správa príslušného ONV. Poukazuje na výpis z listu vlastníctva č. XXXX z 30.10.1998 a výpis z listu vlastníctva č. XXXX z 11.02.1999, ktoré preukazujú, ktoré nehnuteľnosti v danom čase boli vo vlastníctve právneho predchodcu odporcu 1/ a Slovenského pozemkového fondu. Aj naďalej poukazuje na nesúlad celkovej výmery pozemkov, ktoré nadobudol právny predchodca odporcu 1/ od Slovenského pozemkového fondu ako reštitučný nárok s celkovou výmerou pozemkov uvedenou v tzv. rekonštrukcii prídelového plánu. Takáto rekonštrukcia nemá oporu v zákone. Poukazuje na informatívnu kópiu z mapy v katastrálnom území J., z ktorej vyplýva, že predmetom prevodu vlastníckeho práva od Slovenského pozemkového fondu boli parcela č. XXXX/XX S. Č.. XXXX/XX, pričom porovnaním tejto kópie z mapy s mapou z geometrického plánu č. X vyplýva, že parcela č. XXXX by mala prechádzať aj parcelami, ktoré nadobudol odporca 1/ od obce v roku 2002 pod č. E. XX/X ako G. XXXX/XX, XX, XX, XX, XX, G. Č.. XXXX/X. V danej dobe bolo vyhotovených 26 konceptov výmerov, ktoré boli v roku 1952 odoslané z PPPR do ONV odbor poľnohospodárstva. Na týchto výmeroch boli aj pozemky, ktoré mali osoby pod svojimi rodinnými domami, tak tomu bolo aj v prípade právnych predchodcov navrhovateľov v tomto konaní. Aby sa veci vysporiadali, vzdali sa výmeru, ktorý bol iba konceptom a dostali nový výmer, na ktorom bol iba pozemok nachádzajúci sa pod ich rodinným domom. Argumentácia navrhovateľov nereaguje vecne na argumenty, ktoré doteraz proti podanému návrhu vyslovili a ktoré sa týkali nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľov. Argumentácia sa nedotýka podstatného faktu, že z pôvodnej parcely č. XXXX si nemôžu odvodzovať nároky osoby v ôsmich rôznych konaniach na tomto súde, pretože nimi uplatnená výmena nárokov presahuje v násobkoch výmeru pôvodnej parcely č. XXXX. V doterajšom konaní preukázali držbu predmetných nehnuteľností pre štát a tým preukázali celú kontinuitu držby zo strany MEPOD od roku 1946 do roku 1952, kedy bolo vlastnícke právo zapísané na štát. Fotokópia konečného prídelového plánu sa netýka nehnuteľného majetku grófa R., S. K. G., pričom aj keby to mal byť konečný prídelový plán, o ktorom tvrdí, že nikdy nebol prijatý, tak tento bol schválený až v roku 1955 a to nie poverenctvom, ktoré malo vydať výmer v roku 1947. Vlastným šetrením v archíve bola zadovážená iná podoba konečného prídelového plánu po K. G. ako bola dnes predložená súdu a to čo do jeho obsahu. Z archívu bol odporcovi 1/ predložený súbor troch listín, kde sa prvý list, list na ktorom je poradové číslo prídelcu 161 - 166 a tretí list zhodujú s listinami založenými PZ navrhovateľov. Ostatné listy konečného prídelového plánu neboli odporcovi 1/ predložené v takom rozsahu v akom boli založené na dnešnom pojednávaní. Na základe uvedeného vyslovuje podozrenie z možnej manipulácie pri vytvorení predloženého dôkazu, ktorá v tom čase bola verejnou listinou. Navrhovatelia sa domáhajú určenia, že V. N. S. C. N. boli ku dňu svojej smrti, každý v 1/2, vlastníkmi parcely č. XXXX/XX. Avšak výmer o vlastníctve bol vydaný iba na osobu V. N. v podiele 1/1, ktorý zomrel v roku 1995. K tomuto dňu navrhovatelia nepredložili žiaden dôkaz, že by bol vlastníkom týchto nehnuteľností. Takýmto súdnym rozhodnutím by bolo iba určené vlastníctvo ku dňu smrti, avšak od okamihu smrti mohlo nastať viacero právnych skutočností, ktoré mohli znamenať aj zánik vlastníckeho práva. V tomto smere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/54/2010. Označenie konečného prídelového plánu za kompilát vychádza z osobného štúdia archívnych dokumentov, takýto dokument sa v archívoch ako konečný prídelový plán nenachádza. Dokument predložený navrhovateľmi sa vzťahuje k prideleniu pôdy o celkovej rozlohe približne 78 hektárov, pričom prídelovaná výmera z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX mala byť vo výmere 500 hektárov. Zároveň odporca 1/ aj naďalej tvrdí, že nebol v konaní predložený ani konečný grafický prídelový plán, to čo bolo v konaní predložené má viaceré nedostatky, tento nie je podpísaný poverenikom. Predložená kópia nie je kópiou originálu, pretože sa na nej nachádzajú údaje nepochybne vyznačené neskôr. Poukazuje na vtedajšiu judikatúru správneho súdnictva, keď cituje z Bohuslavovej zbierky rozhodnutie č. 3482/24 podľa ktorého doručenie podľa § 72 ods. 2 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. v spojení s § 91 bolo súčasťou správneho aktu. Ak teda z výmeru nevyplýva, že bol doručovaný, nikdy nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Taktiež rozhodnutie v Bohuslavovej zbierke pod č. A 512/46 potvrdzuje, že na výmery sa vzťahoval správny poriadok. Navrhovatelia taktiež neosvedčili, že k vykonaniu výmeru došlo podľa zákona č. 90/1947 Zb. Odporca 1/ aj naďalej tvrdí, že výmer je iba akt, chýba na ňom podpis poverenka a je nesprávne identifikované vlastníctvo, keď vtedy účinný katastrálny zákon neumožňoval identifikovať pôdu nejakými jej časťami. Poukazuje na vzdanie sa prídelu zo strany poručiteľa, čím nebolo v čase jeho smrti osvedčené jeho vlastníctvo ako aj poukazujem na záznamy v časti J. v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX po roku 1955. Podľa kópie katastrálnej mapy z 09.01.2015 ako aj identifikácie parciel vyplýva celková výmera parcely č. XXXX o veľkosti 3.036 m² a odkazuje už na vyslovený nesúlad s celkovou výmerou nárokov ostatných prídelcov v konaniach na tomto súde.

Poukazuje tiež na nesúlad geometrického plánu ako technického podkladu, ktorý by mal byť súčasťou rozsudku súdu s práve predloženou identifikáciou parciel.

9. Odporca 1/ na pojednávaní uviedol, že chce poukázať na motív konania navrhovateľov, ktorý vychádza z obchodu realizovaného zástupcom združenia občanov J. G. T. a developermi. Súdu predkladá zmluvu o spoluprácu ako aj dodatok k tejto zmluve, z ktorých vyplýva organizovaná a kolektívna činnosť za účelom získania tam uvedených nehnuteľností, pričom sa všetko konalo bez vôle ľudí, ktorí neskôr podali žaloby proti odporcovi 1/. Porovnaním mapového podkladu z pozemkovoknižného operátu (príloha č. 1) a náložky grafického prídelového plánu zistíme, že parcela č. XXXX zakreslená na prílohe č. 1, z ktorej si navrhovatelia odvodzujú svoj nárok, nie je územne identická s dielom A47, od ktorého navrhovatelia odvodzujú vlastnícke právo k nim uvedeným parcelám. Keďže nie je logicky vysvetliteľné ako bolo možné pôvodnú parcelu č. XXXX rozdeliť na 10 častí, ktorých úhrnná výmera je väčšia ako pôvodnej parcely, kataster na žiadosť označených vlastníkov podal vysvetlenie, ktoré je založené v spise. Chyba nastala tým, že miestna roľnícka komisia pri tvorbe prídelového plánu vychádzala z údajov katastra a nie z údajov pozemkovej knihy, teda nesprávne vychádzala z parcelných protokolov katastra, ktoré v zmysle § 6 ods. 10 vládneho nariadenia č. 64/1930 Zb. sa vyhotovovali na účely výpočtu daňovej povinnosti, keď sa k najväčšej parcele pridali ďalšie súvisiace parcely, ktoré pripadali pre jeden daňový subjekt. V tomto konkrétnom prípade sa celok súvisiacich parciel označil číslom XXXX, čo bola jedna z predošlých parciel. Keďže neexistuje k pridaniu alebo oddeleniu parciel geometrický plán vo vzťahu k parcele XXXX, ktorý by bol zapísaný v pozemkovoknižnej vložke XXXX, tak nemohlo dôjsť k zmene vlastníckych vzťahov. Odporca 1/ na predmetných nehnuteľnostiach vybuďoval stavebné dielo, zhodnotil pôvodne vydané nehnuteľnosti z poľnohospodárskych na stavebné. Takéto dielo bolo realizované bez akýchkoľvek pochybností o vlastníckych vzťahoch odporcu 1/. Ak by súd žalobe vyhovel, dal by podklad k ďalším súdnym sporom, či už so štátom alebo inými subjektmi. V predmetnej lokalite vinica sa nachádza 10 pozemkov, nekupoval žiaden pozemok od právnych nástupcov pôvodných prídelcov, naopak odkupoval pôdu od obce J. v lokalite bývalé smetisko, v lokalite piesková jama a aj tie, ktoré odkúpil od obce si nárokuje navrhovatelia v iných sporoch. Zo začiatku nemal vedomosť, že boli v tejto lokalite pridelené výmery. Obrátil na štát s nárokom na vydanie reštitučného nároku a on mal skúmať, či tieto pozemky môže vydať. Reálne sa o túto skutočnosť začal zaujímať, keď sa mu začal pán T. vyhrážať, že ho o tieto pozemky pripraví. Na časti pozemku označeného ako pôvodný diel A47 bola skládka komunálneho odpadu, ktorú právny predchodca odporcu 1/ zrekultivoval a na tomto pozemku zriadil dielo. Hodnota rekultivačných prác ako aj vybudovaného diela v násobkoch prevyšuje hodnotu pozemku, o ktorom je toto konanie a len vyvolá ďalšie súdne spory, nielen o vydanie náhrady za takto investované finančné prostriedky.

10. Odporca 2/ na pojednávaní uviedol, že nikdy nedošlo k prechodu vlastníctva na štát, ani prevzatiu veci bez právneho dôvodu, pričom aj naďalej poukazuje na zápisy v pozemkovoknižnej vložke č. XXXX a to konkrétne zo 16.01.1956 pod č. d. XXX ako aj z 29.10.1957 pod č. d. XXXX. Má preto za to, že v pozemkovej knihe bol uvedený právny titul prechodu na štát, jednak pre účely pozemkovej reformy aj s uvedením príslušným orgánom, ktorý vykonával správu. Tento zápis bol vykonaný po 9 až 10 rokoch od predmetnej konfiškácie a nebol by vykonaný, ak by nebol právne v poriadku. Ak by aj prehladli tieto zápisy, tvrdí, že zo strany štátu došlo k vydržaniu týchto nehnuteľností a to ku dňu 01.01.1992, keď nadobudol účinnosť Občiansky zákonník po vykonaní zmeny, že vydržať mohol aj štát s tým, že sa započítala vydržacia doba aj pred týmto obdobím, nakoľko Slovenský pozemkový fond bol správcom majetku štátu a teda mohol si započítať vydržaciú dobu predchádzajúcich správcov. Uvedený záver, že k vydržaniu došlo k 01.01.1992 podporuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/85/2004 z 27.10.2004 a Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 9Co/152/2007-272 z 20.11.2007. Argumentácia navrhovateľov vo vzťahu k vydržaniu Slovenským pozemkovým fondom a správe vlastníctva neznámych alebo nezistených vlastníkov uviedla, že je absurdná a vykonáva sa v inom režime ako správa vlastníctva štátu. Ak navrhovatelia namietajú dobromyseľnosť štátu, tak namieta ich dobromyseľnosť, nakoľko jednak museli vedieť o zápisoch v pozemkovej knihe a prípadne, keď o nich nevedeli, bol tu podľa ich názoru právny úkon vzdania sa prídelu, na základe ktorého museli vedieť, že predmetné nehnuteľnosti nevlastnia. Aj keď judikatúra neskôr konštatovala, že v prípade, ak došlo k zrušeniu prídelu ONV, išlo o nulitný akt, nakoľko bol vydaný nepríslušným orgánom. Tento právny názor bol vyslovený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/157/2007, pričom k osvedčeniu vydržania štátu došlo v roku 1998. V prípade existencie zápisov v pozemkovej knihe ide o neospravedliteľný omyl na strane vydržateľa, ktorý je podporený rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/78/2011 z 30.11.2011. Dedičské konania po prídelcoch sa konali v roku 1995 a 2001

a dedičia si majetok, ktorý je predmetom tohto konania, do dedičstva neuplatnili, hoci predmetom dedenia bol rodinný dom ako aj príľahlý pozemok, ktoré však spolu s nehnuteľným majetkom, ktorý je predmetom tohto konania, bol súčasťou prídelu ako celku. Ak sa napáda absolútna neplatnosť, poukazuje, že jednak neexistovali v čase jej vydania podmienky, na ktoré odkazujú navrhovatelia, ako aj že nemožno sa domáhať určenej neplatnosti ako pri právnom úkone, nakoľko táto zápisnica právnym úkonom nie je. Vo vzťahu k dobromyseľnosti štátu uvádza, že Slovenský pozemkový fond k tomu, aby vydržal si osvedčoval, či bol prídel zrušený alebo prídelové konanie nedokončené a preto nemal dôvod pochybovať o svojej dobromyseľnosti. Namieta nedostatok právneho záujmu, keď určovací žaloba je preventívny právny prostriedok, ktorý ma nastoliť právnu istotu a nie je vyvolať. Slovenský pozemkový fond si pre potrebu vydržania nehnuteľností započítal vydržaciu lehotu spreď obdobia 1992, pričom skutočnosť, že tieto nehnuteľnosti boli v užívaní Poľnohospodárskeho družstva J. neznamena, že neboli v držbe štátu a držbe Slovenského pozemkového fondu. Uvedené skutočnosti preukazuje nájomnou zmluvou č. XXXXXXX z 26.01.1995, dodatkom č. 4 k tejto zmluve z 28.10.1998. Listom z 08.03.2000 zo strany Poľnohospodárskeho družstva J. adresovaného Slovenskému pozemkovému fondu vyplýva, ktoré konkrétne parcely boli v nájme tohto družstva a to s poukazom, že konkrétne pozemky svojim označením v základnej nájomnej zmluve uvedené neboli. Uvedená nájomná zmluva ako aj iné boli vypracované s poukazom na § 16 ods. 5 zákona č. 180/1995 Z. z., keď k predmetným nehnuteľnostiam nebol založený list vlastníctva. Do spisu založil zoznamy vlastníkov počas transformačného obdobia, kedy títo vlastníci neboli uvedení v katastri nehnuteľností. Nájomca týchto pozemkov bol povinný robiť takéto zoznamy vlastníkov. Navrhovatelia v týchto zoznamoch neboli ako vlastníci uvedení. A ak áno, tak nie vo vzťahu k parcele, ktorá je predmetom tohto konania. Slovenský pozemkový fond užíval tieto nehnuteľnosti a prenajímal ich družstvu. Podľa listiny založenej navrhovateľmi má konečný prídelový plán spolu päť strán tak ako to tam uvádza rekapitulácia, čo zjavne nie je pravdou, pričom v zmysle rekapitulácie sa zhoduje iba druhá strana prílohy.

11. Z pozemkovoknižnej vložky č. XXXX pre katastrálne územie Č. vyplýva, že pod poradovým číslom XX Č. S. bola zapísaná parcela č. XXXX - E. E. Y. D. o výmere 844 štvorcových siah (poznámka súdu: 1 štvorcová siaha = 3,5967 m², teda parcela č. XXXX bola vo výmere 3.035,61 m²). V časti B. uvedenej vložky bol ako vlastníč zapísaný nezletilý T. R., právnym titulom dedenia podľa uznesenia č. 6418 zo dňa 08.05.1937.

12. Z upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 2202246/46-I/B zo dňa 31.05.1946 súd zistil, že Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy upovedomuje, že Predsedníctvo slovenskej národnej rady, svojom zasadnutí dňa 18.04.1945 rozhodlo na návrh Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy po dohode s Povereníctvom vnútra, že T. R., L. XX.XX.XXXX, v Č., treba považovať podľa písm. d/ ods. 1 § 1 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR za zradcu alebo nepriateľa slovenského národa. Na základe tohto rozhodnutia považuje sa pôdohospodársky majetok v rozsahu § 2 citovaného nariadenia pariaci vlastníckym právom T. R. za konfiškovaný ku dňu 01.03.1945 a to bez ohľadu na to, v ktorom katastrálnom území, či v ktorej obci na celom území Slovenska sa tento majetok nachádza.

13. Z upovedomenia Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy č. 2286/46-I/B zo dňa 26.4.1946 súd zistil, že Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy upovedomuje, že Predsedníctvo slovenskej národnej rady na svojom zasadnutí dňa 07.08.1945 uznieslo sa podľa ods. 6 § 1 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR na súhlasný návrh povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy a povereníctva vnútra, že I. R. a spol. považuje za osobu národnosti maďarskej, za zradcu a nepriateľa slovenského národa, v dôsledku čoho podľa odst. 1/d § 1 citovaného nariadenia konfiškujú sa s okamžitou platnosťou a bez náhrady pre účely pozemkovej reformy všetok na území Slovenska sa nachádzajúci pôdohospodársky majetok menovaných a je pod dočasnou národnou správou.

V prejednávanej veci nebola spornou skutočnosť, že pôvodným vlastníkom pozemku parcela č. XXXX E. T. Ú. Č.D. J. T. R., ktorému mali byť pozemky vyvlastnené Československým štátom na základe nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa, pričom z 1 ods. 1 tohto nariadenia vyplýva, že s okamžitou platnosťou a bez akejkoľvek náhrady sa konfiškujú pre účely pozemkovej reformy pôdohospodársky majetok na území Slovenska a tento majetok sa prideľoval osobám uvedeným v § 6 nariadenia za účelom obhospodarovania a užívania, pričom právo na prednostný prídel mali podľa § 12 nariadenia osoby, ktoré sa podieľali na národnom oslobodzovacom boji proti fašizmu. Proces prideľovania skonfiškovanej pôdy spadal pod pozemkovú reformu.

14. Je potrebné zdôrazniť, že už v rozhodnutí NS SR sp. zn. 3Cdo/15/1997 súd uviedol, že k prechodu vlastníckeho práva na štát, či už podľa dekrétu prezidenta republiky alebo nariadenia SNR práva dňom jeho účinnosti a nie dňom vydania výmeru, ktorý podľa neho mal iba deklaratívny charakter. Z tohto záveru inak nevychádzala ani povojnová judikatúra, ktorá bola skôr dobovo účelová v prospech konfiškácií, než v ich neprospech (R 187/47, R 73/49, R 254/50, R 78/51 ap. Zb. rozh. čl. súdov), takže uvedený názor nemohol byť prijateľný ani pre súčasnú súdnu prax. Rozhodnutie uverejnené pod č. 73/1949 Zb. rozh. čl. súdov judikovalo, že súd (v danej veci išlo o súd pozostalostný) nie je oprávnený vecne preskúmať výmer správneho orgánu, ktorým bolo podľa dekrétu č. 108/1945 Zb. vyslovené, že u dediča sú splnené podmienky konfiškácie. Inak povedané, vtedajší pozostalostný súd bol takým správnym rozhodnutím viazaný, z čoho, samozrejme, zasa vyplývalo, že práve toto rozhodnutie bolo aj vtedy skutočne považované za podmienku konfiškácie (že súd mohol byť viazaný len právoplatným rozhodnutím správneho orgánu, je azda jasné). Ďalšie rozhodnutie, uverejnené pod č. 254/1950 citovanej zbierky, riešilo podobnú vec zase z hľadiska exekučného. Podľa neho bolo vecou exekučného súdu, aby vyvolal na príslušnom správnom orgáne rozhodnutie o tom, či dlžník nespadal do podmienok konfiškácie podľa dekrétu č. 108/1945 Zb. Pokiaľ by však také správne rozhodnutie skutočne nepatrilo medzi podmienky, pri plnení ktorých už, samozrejme, konfiškácia nastávala ex lege, mohol by iste exekučný súd v roku 1950, kedy bolo citované rozhodnutie vydané, vec predbežne posúdiť sám a zaiste by nemusel o tejto otázke vyvolávať správne konanie. Ďalšie rozhodnutie uverejnené pod č. 220/1950 citovanej zbierky konštatovalo, že súd síce nebol oprávnený skúmať vecnú správnosť správneho aktu, ale musel posudzovať, či nešlo o nulitný (ničotný) akt a či taký skúmaný akt bol právoplatný a vykonateľný; musel pritom preskúmať skutočnosť, či takéto rozhodnutie bolo vôbec doručené dotknutej osobe. A napokon rozhodnutie uverejnené pod č. 78/1951 citovanej zbierky konštatovalo, že vlastníckou žalobou sa nebolo možné domáhať veci na osobe, ktorá ju nadobudla od vtedajšieho Fondu národnej obnovy, hoci výmer, podľa ktorého tieto veci podliehali konfiškácii, bol zrušený. To potom opäť znamenalo len to, že správne rozhodnutie bolo onou zásadnou podmienkou *conditio sine qua non* konfiškácie, bez splnenia ktorej o konfiškovaný majetok zrejme nešlo. Zrušenie rozhodnutia, podobne ako jeho právoplatnosť, teda zrejme malo zásadný právny význam. Podľa názoru Najvyššieho súdu ku konfiškácii majetku podľa cit. dekrétu dochádzalo síce ex lege, ale len pri splnení všetkých, týmto dekrétom stanovených podmienok, medzi ktoré nevyhnutne patrilo i právoplatné rozhodnutie správneho orgánu o tom, že boli splnené podmienky pre konfiškáciu podľa tohto dekrétu (§ 1 ods. 4), t. j. že majetok určitej právnickej alebo fyzickej osoby podliehal konfiškácii. Skúmajúc konfiškačný výmer s vyhláškou o jeho doručení, možno konštatovať, že tieto administratívne akty nespĺňali celý rad podstatných náležitostí podľa cit. dekrétu (napr. sa vôbec neodlišovali jednotlivé prípady konfiškácie podľa § 1 ods. 1 body 1 - 3, ani sa konkrétny prípad neodôvodnil ap.), či vládneho nariadenia č. 3/1928 Zb. o správnom konaní, ktoré nevytlúčil ani neobmedzil z použitia citovaný dekrét prezidenta republiky pod č. 108/1945 Zb., okrem výnimky v § 1 ods. 4 dekrétu, ktorá umožňovala doručovanie individuálneho konfiškačného rozhodnutia verejnou vyhláškou na úradnej tabuli (nie teda v kancelárii a pre dve rozhodnutia, ako to z nej vyplýva) aj vtedy, ak neboli splnené predpoklady takého doručenia uvedené v § 33 vládneho nariadenia; pritom doručenie bolo súčasťou správneho aktu. Každé správne rozhodnutie sa stalo podľa všeobecných zásad správneho konania voči stranám účinné len vtedy, ak im bolo riadne doručené, lebo len zákonu zodpovedajúce doručenie nadobúda neodvratné dôsledky, spočívajúce v právoplatnosti administratívneho rozhodnutia; ak súd zistí pochybenie v doručovaní, potom platí zásada, že i prípadné vyznačenie doložky právoplatnosti na doručovacom akte nemohlo byť účinné a takým zostalo i do súčasnosti, ak sa vady doručenia medzitým neodstránili. Upovedomenie Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 31.05.1945 nemalo všetky náležitosti riadneho správneho rozhodnutia, na základe ktorého boli T. R. vyhlásení za zradcu alebo nepriateľa slovenského národa a s okamžitou platnosťou sa konfiškovoal všetok ich pôdohospodársky majetok nachádzajúci sa na území Slovenska; intabulácia a zápis vlastníctva Československého štátu ku skonfiškovanému majetku bol zapísaný do pozemnoknižnej parcely až na základe doplnku zo dňa 07.01.1956.

15. Dôležitou je však okrem vyššie uvedeného (s konkrétnym vecným dopadom na prejednávajúcu vec) bolo posúdenie platnosti všeobecného intabulačného princípu na konfiškovaný majetok; konfiškačný dekrét túto závažnú otázku výslovne neriešil, a tým ani nestanovil výnimku z tohto princípu. Preto v čase vzniku právnych vzťahov k spornej nehnuteľnosti, platila na Slovensku právna úprava zhodná so Všeobecným občianskym zákonníkom z r. 1811; Dočasnými súdnymi pravidlami z r. 1861 došlo k recipovaniu príslušných ustanovení týkajúcich sa nadobúdania a zániku pozemnoknižných práv, ako aj k

recipovaniu pozemnoknižného poriadku. So zreteľom na princíp dvojfázovosti nadobudnutia vlastníctva vo Všeobecnom občianskom zákonníku (ďalej len „VOZ“) a k mlčaniu konfiškačného dekrétu (nariadenia SNR č. 104/1945 Zb. n. SNR) v tejto veci, možno teda usudzovať, že konfiškačný dekrét v zmysle záverov § 424 VOZ ex lege založil právny dôvod (titul) nadobudnutia vlastníctva, samo vlastníctvo sa však v zmysle § 431 VOZ nadobúdalo len a najskôr intabuláciou (modus). S tým súvisí aj § 444 VOZ, ktorý v prvej vete stanovil rôzne spôsoby zániku vlastníctva, v druhej však špecificky dodával, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zaniká „len výmazom z verejných kníh“. Preto pokiaľ vlastník nehnuteľností nebol z pozemkovej knihy vymazaný, bol stále právom považovaný za vlastníka; tento princíp nezrušil (a to ani analógiou) ani zákon č. 90/1947 Zb., ani zákon č. 142/1947 Zb.

16. Podľa výmeru o vlastníctve pôdy č. J.-XXXXX/XX-W. vydaného Poverením pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa § 1 ods. 1 nariadenia č. 104/1946 Sb. n. SNR, zo dňa 23.12.1947 bol V. N. podľa nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa pridelené do vlastníctva v celosti 1/1 nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území Č. (E. D. J.) o celkovej výmere 5,3284 ha, ktoré sú v prídellovom pláne označené takto: vložka č. XXXX, Č. G. Č.. XXXX, M. S., O. M. E. X, XXXX Y.; E. Č.. XXXX, Č. G. Č.. XXXX, M. R. S., E. M. E. X, XXXX Y.; E. Č.. XXXX, Č. G. Č.. XXXX, M. S., O. M. E. X, XXX Y.; E. Č.. XXXX, Č. G. Č.. XXXX, XXXX, M. J. D. G. M. E. C. X, XXXX Y.. Výmer nie je opatrený okrúhly pečaťou Poverenia pôdohospodárstva a pozemkovej reformy ani podpisom poverenika, je iba uvedený iba dodatok „W.. D., E.. O.“..

17. Nadobúdanie vlastníckeho práva na základe prídellov a výmerov o vlastníctva vydaných na základe povojnového zákonodarstva, či už na podklade dekrétov prezidenta republiky alebo nariadení SNR bolo ako právna otázka riešená vo viacerých rozhodnutiach slovenských a českých súdov a ich odvolacích ako aj dovolacích inštancií. V tomto smere preto súd nevidel priestor, aby zmenil právny výklad predmetného procesu pridelovania nehnuteľností do vlastníctva. Vlastnícke právo prídelcu sa nadobúdalo na základe zákona, pričom tento spôsob možno označiť ako originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. (porovnaj Rc 35/1993). Nadobudnutie konfiškovaného majetku podľa dekrétov číslo 12/1945 Zb., dekrétu č. 28/1945 Zb. a dekrétu č. 108/1945 Zb. bolo verejnoprávnej povahy a právoplatným rozhodnutím Osídľovacieho úradu a Fondu národnej obnovy bolo o tomto nadobudnutí rozhodnuté. Pre nadobudnutie vlastníckeho práva preto nebol potrebný vklad vlastníckeho práva do pozemkových kníh ani odovzdanie nehnuteľností (rozhodnutie ÚS ČR zo dňa 21.10.1998 sp. zn. III. ÚS 423/1997). Prídellová listina je nadobúdacím titulom vlastníckeho práva prídelcu k pridelenému pozemku (rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo/133/2003).

18 Na preskúmanie splnenia podmienky vydania oprávnených orgánov je potrebné posúdiť výmer podľa vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. o konaní vo veciach náležiacich do pôsobnosti politických úradov (správne konanie). V zmysle § 50 ods. 1 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. listiny, ktoré boli v predpísanej forme zriadené v tuzemsku niektorým verejným úradom v medziach jeho úradného oprávnenia alebo od osoby verejnou vierou nadanej v obore pôsobnosti jej prikázanom (verejné listiny), podávajú úplný dôkaz toho, čo v nich úradom je úradne nariadené alebo prehlásené, alebo úradom alebo osobou k vydávaniu listín povolanou dosvedčené. Dôkaz o tom, že obsah listiny nezodpovedá skutočnosti, sa pripúšťa (§ 50 ods. 4 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.). Čo sa týka formy verejnej listiny podľa § 72 ods. 1 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. každé rozhodnutie, teda aj výmer, sa vydáva vždy v písomnej forme, pokiaľ zákon nestanoví inak. V písomnom rozhodnutí musí byť označený úrad, ktorý ho vydáva, uvedený dátum a pripojený podpis úradného orgánu k tomu oprávneného. Podpis môže byť nahradený overením kancelárie, že vyhotovenie súhlasí s vydaním (§ 68 ods.3 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb.). V súlade s § 72 ods. 2 vládneho nariadenia 8/1928 Sb. rozhodnutie správneho orgánu sa považuje za vydané, ak nie je ustanovené inak, doručením jeho písomného vyhotovenia. Vydané v súlade s platným právom je len doručené písomné rozhodnutie. Doručenie rozhodnutia je súčasťou vydania každého správneho aktu a len zákonu zodpovedajúce doručené rozhodnutie nadobúda neodvratné dôsledky, spočívajúce v právoplatnosti administratívneho rozhodnutia. Podľa § 25 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. úrad doručuje úradné spisy poštou, ak neuzná za vhodnejšie doručiť ich sám, svojimi orgánmi alebo obcou. Navrhovatelia nepreukázali, že by bol dodržaný právom predpísaný postup pri doručovaní výmeru z 23.12.1947. Navyše predložený výmer, ako bolo už vyššie spomenuté, je bez odtlačku úradnej pečiatky, pričom v zmysle § 68 ods. 3 vládneho nariadenia č. 8/1928 Sb. „v písomnom rozhodnutí budiž označen úrad, ktorý je vydáva, uvedeno dátum a pripojen podpis

úradného orgánu k tomu oprávneného. Podpis môže byť nahrazen ověřením kanceláre, že vyhotovení souhlasí s vyřizením“. Navrhovatelia nepredložili prvopis výmeru z 23.12.1947.

19. Skúmaním obsahu výmeru o vlastníctve z 23.12.1947 však je potrebné dospieť k záveru, že predmet prídelu nikdy nebol samostatným predmetom práva spôsobilým na nakladanie a aby sa takým stal, bol nevyhnutný postup a splnenie podmienok podľa uvedených právnych predpisov (zameranie a určenie polohy a tvaru pridelenej nehnuteľnosti, potvrdenie katastrálnym meračským úradom s následným zápisom do pozemkovej knihy). Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 177/1927 Sb. „Pozemkem podle tohoto zákona rozumí se část přirozeného povrchu zemského, která jest oddělena od sousedních částí trvale viditelným rozhrančením, hranicí správní nebo držebnostní nebo se od nich liší vzděláváním neb užíváním (§ 21).“ Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia „Každý pozemek jest v pozemkovém katastru geometricky zobrazen. Takto zobrazený pozemek nazývá se parcelou. Každá parcela jest označena číslem (číslem parcelním).“ Podľa § 42 ods. 7 citovaného zákona mohli byť vo verejnej knihe parcely delené a ich hranice menené alebo nové vlastnícke hranice vyznačené len na základe geometrického (polohopisného) plánu alebo snímku katastrálnej mapy vyhotoveného katastrálnym meračským úradom, alebo na základe geometrického plánu vyhovujúceho tomuto zákonu, na ktorom katastrálny meračský úrad potvrdí súhlas s novým označením parciel alebo ich dielov. V takomto prípade je vylúčené, aby právni predchodcovia navrhovateľov účinne nadobudli vlastníctvo k presne neurčenej a neohraničenej časti zemského povrchu, resp. fakticky ani právne neexistujúcemu pozemku. Označenie „časť parciel“ vo výmere, ktorý odkazuje na schválený prídelový plán, vyžaduje presnú identifikáciu predmetu prípadného prídelu, jeho zameranie, ohraničenie a vyznačenie v teréne a vyhotovenie geometrického plánu. Takýto geometrický plán neexistuje.

20. Predložený výmer (ale aj prídelová listina) je neurčitá z dôvodu, že neprideluje konkrétny nezameniteľný pozemok, ale iba nešpecifikovaný podiel na pôvodnej parcele č. 4800. Podľa § 42 ods. 7 citovaného zákona mohli byť vo verejnej knihe parcely delené a ich hranice menené alebo nové vlastnícke hranice vyznačené len na základe geometrického (polohopisného) plánu alebo snímku katastrálnej mapy vyhotoveného katastrálnym meračským úradom, alebo na základe geometrického plánu vyhovujúceho tomuto zákonu, na ktorom katastrálny meračský úrad potvrdí súhlas s novým označením parciel alebo ich dielov. V takomto prípade je vylúčené, aby právni predchodcovia navrhovateľov účinne nadobudli vlastníctvo k presne neurčenej a neohraničenej časti zemského povrchu, resp. fakticky ani právne neexistujúcemu pozemku. Označenie „časť parciel“ vo výmere, ktorý odkazuje na schválený prídelový plán, vyžaduje presnú identifikáciu predmetu prípadného prídelu, jeho zameranie, ohraničenie a vyznačenie v teréne a vyhotovenie geometrického plánu. Takýto geometrický plán neexistuje.

21. Pozemky uplatnené navrhovateľmi a všetkých konfiškovaných parciel boli geodeticky rozparcelované a zamerané na účely vlastníckych vzťahov až v roku 1997. Rekonštrukcia konceptu prídelového plánu z roku 1947 bola vyhotovená W.. G. A. ako projekt pre obnovu časti prídelového plánu v katastrálnom území J.. Postup prác pritom vychádzal z digitalizovaného obvodu pôvodných pozemnoknižných parciel, do ktorého boli projektované jednotlivé prídelové plány z prídelového plánu. Z dôvodu značnej nekvality podkladu a nesúladu výmer s obvodom riešeného územia bolo potrebné vytvoriť nové parcely, pretože celková „pridelená“ výmera bola menšia, ako výmera konfiškovaných parciel. Z uvedeného vyplýva, že W.. A. iba projektoval prídelové plány tak, ako boli zakreslené v koncepte grafického prídelového plánu a vôbec nevychádzal z výmerov o vlastníctve pôdy ani so skutočného stavu. Zistil rozdiely vo výmerách, a preto musel vytvoriť nové samostatné parcely. Teda umiestnenie a výmera ním naprojektovaných parciel, prídelov nie je totožná s pôvodnými časťami parciel, ako sa uvádzajú vo výmeroch. V zmysle § 67a zákona č. 162/1995 Z. z. právnická osoba zriadená úradom podľa potreby reviduje zhodu údajov katastra s právnym stavom a so skutočným stavom. Revízia údajov katastra sa vykonáva v súčinnosti štátnych orgánov a obcí a za účasti vlastníkov a iných oprávnených osôb. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia revíziu údajov katastra začne právnická osoba zriadená úradom oznámením obci, na ktorej území bude revízia údajov katastra prebiehať. Na zmeny v súbore geodetických informácií alebo na jeho obnovu možno použiť len overené výsledky podrobného merania obsahujúce náležitosti, ktoré upraví úrad všeobecne záväzným právnym predpisom. Výsledky podrobného merania overí katastrálny úrad, v ktorého územnom obvode sa meralo (§ 65 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z. z.). Na základe uvedeného W.. A. nebol oprávnený vyhotoviť rekonštrukciu prídelového plánu ako záväzný podklad pre revíziu údajov katastra, jeho geodetické a kartografické

výsledky neboli overené príslušnou Správou katastra, a tak ani nemohli byť základom pre potvrdenie, či osvedčenie právneho a faktického stavu sporných pozemkov z roku 1947 a 1948.

22. Sporným v konaní ostal aj geometrický plán č. X/XX vyhotovený C. E. dňa 07.01.2008, ktorý autorizačne overil W.. D. G. dňa 18.01.2008, a ktorý úradne overila Správa katastra D. dňa 31.01.2008. V tejto súvislosti Katastrálna inšpekcia konštatovala pozmeňovanie geometrického plánu a porušenie § 67 ods. 2 katastrálneho zákona, § 12, ods. 2, písm. b/ a d/ v spojitosti s § 6, písm. a/, § 8 a § 9, ods. 1 zákona č. 215/1995 Z. z. o geodézii a kartografii, § 99 ods. 1 vykonávacej vyhlášky ku katastrálnemu zákonu ako aj § 9, ods. 4 a § 13 ods. 3 Smernice na vyhotovovanie geometrických plánov a vytyčovanie hraníc pozemkov schválenej 28.11.1997 č. NP-3595/1997.

23. Navrhovatelia spolu s ďalšími navrhovateľmi v súdnych konaniach na Okresnom súde Pezinok vedenými pod sp. zn. 4C/927/08, 4C/925/08, 5C/920/08, 5C/921/08, 5C/924/08, 5C/925/08, 5C/926/08 a 5C/929/08 uplatňujú na rovnakom právnom základe (výmery o vlastníctve pôdy zo skonfiškovaného majetku R.) niekoľkonásobne väčšiu výmeru pozemkov, než ako bola táto výmera predmetom vlastníctva T. R.X. zapísaná na PKV č. XXXX a Celkovo žiadajú 22.500 m² z pôvodnej parcely XXXX zapísanej na G. XXXX pre katastrálne územie Č.. Výmera tejto parcely, ako bolo už vyššie uvedené, bola 844 štvorcových siah, teda 3.035,61 m².

24. V súlade s ustálenou súdnou praxou (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/123/2003, rozhodnutia bývalého Najvyššieho správneho súdu č. 1457/22 a č. 10303/33 a rozhodnutie R 220/1950) súd musí vyhodnotiť, či ide alebo nejde o rozhodnutia príslušného orgánu verejnej správy, kto ich vôbec vydal, či nadobudli právoplatnosť a sú vykonateľné, či teda nejde o nulitné (ničotné) akty. V prípade, ak by išlo o nulitný (ničotný) akt, potom podľa ustálenej súdnej praxe a názorov nikto nemusí takýto akt rešpektovať, neexistujú právne možnosti nápravy a hľadí sa naň ako na neexistujúci. Výmer tiež neobsahuje výšku prídellovej ceny, t. j. podstatnú náležitosť nevyhnutnú pre jeho platnosť, pričom (vzhľadom na okolnosti prípadu), nešlo o bezplatne pridelený majetok podľa § 19 ods. 3 nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR (rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/56/2003.).

25. Prídellový plán mohol byť definitívne schválený len po splnení zákonných podmienok uvedených vo vyhláške č. 21/1945 Sb. o schvaľovaní prídellových plánov. V zmysle vyhlášky až následne nato mohol byť schválený prídellový plán vzatý za základ pre rozdelenie majetku v prírode a pre pozemnoknižné práce. Tieto skutočnosti nie je možné hodnoverne preukázať na základe mapy s rukou upravovanými nákresemi a dopisovanými údajmi z rôznych časových období, ktorá nie je ani geometrickým plánom, ani konečným prídellovým plánom. Tento dokument mal byť vyhotovený a schválený v roku 1947, avšak z jeho obsahu tieto skutočnosti vôbec nevyplývajú, navyše obsahuje úpravy a označenie parciel vzniknutých v neskoršom období t. j. po roku 1950. Väčšie výmery, tak ako si ich uplatňujú navrhovatelia v obdobných sporoch sa vytvárali tzv. parcelnými protokolmi len na účely daňové a užívacích vzťahov, pričom ani prípadné delenie a pridelovanie častí takto vytvorených parciel nemalo vplyv na vlastnícke vzťahy vyplývajúce z pozemkovej knihy, pokiaľ sa takáto zmena nezapísala na základe rozhodnutia súdu do pozemkovknížnych vložiek. Uvedené tvrdenie potvrdzuje list Správy katastra D. z 02.07.2013, v ktorom sa uvádza, že zväčšovanie parciel na účely verejných daní nemalo vplyv na vlastnícke vzťahy v rámci pozemnoknižnej vložky č. XXXX katastrálne územie J..

26. Odôvodnenú pochybnosť ohľadom vydania výmeru ako aj vydania prídellovej listiny a právnych účinkov, ktoré majú vyvolať, spôsobuje aj rozhodnutie predsedníctva SNR z 13.09.1945 a rozhodnutí Sboru povereníkov z 27.05.1946. Týmito rozhodnutiami bola parcela č. XXXX spolu s ďalšími parcelami ako č. XXXX, XXXX, XXXX S. XXXX pridelená Ústavu pre mechanizovanie pôdohospodárskej výroby (ďalej len „MEPOD“). K prideleniu pozemkov v prospech MEPODU, ako aj k prevzatíu uvedených pozemkov do jeho držby, došlo pred dátumom uvedeným vo výmere, z čoho vyplýva, že nemohlo dôjsť k platnému prideleniu časti parcely č. XXXX do vlastníctva právnych predchodcov navrhovateľov. Takýto úkon by spôsobil duplicitu pridelovania pozemkov. Na základe zápisnice z roku 1946 vyplývalo, že parcely XXXX S. XXXX boli až do roku 1956 v užívaní MEPOD, ktoré malo k nim právo hospodárenia. V roku 1952 došlo k drobným úpravám k časti majetku v držbe MEPOD. Zo zápisnice schôdze rady Miestneho národného výboru zo dňa 09.07.1952 vyplýva, že konfiškát T. R. E. J.T., teda aj park a pozemky byť pridelené do vlastníctva povereníctva pôdohospodárstva podľa § 9 nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR a to rozhodnutím povereníctva 24.06.1952. Tento stav platil do roku 1956, kedy listom z 02.03.1956 pôdohospodárska správa rady Krajského národného výboru E. J. popísala stav

užívania majetku štátu. V liste sa uvádza, že poverenictvo vzalo na vedomie osvedčenie UMEZ (skratka využívaná pre Ústav pre mechanizovanie poľnohospodárskej výroby) a rozhodnutie z roku 1950, ktorým bola zrušená časť prídelu vrátane parku a súčasne boli tieto nehnuteľnosti pridelené Československým štátnym majetkom, n. p.

27. V období vydania rozhodnutia ONV o zrušení prídelu upravoval prenechanie prídelu na prevzatie do vlastníctva štátu výslovne § 10 ods. 1 vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby, podľa ktorého „Každý vlastník poľnohospodárskej pôdy, ktorý na nej trvalo neohospodári, je povinný sám sa postarať o jej obrobenie. Ak vlastník na tejto pôde sám neohospodári a ak sú splnené ostatné podmienky pre výkup pôdy podľa zákona č. 46/1948 Zb., o novej pozemkovej reforme, vykoná sa výkup pôdy. Vlastník však vždy môže tiež dobrovoľne ponúknuť štátu, aby jeho pôdu prevzal bezodplatne do vlastníctva. Ak sa vykoná výkup pôdy, pôdohospodársky odbor rady okresného národného výboru odovzdá vykúpenú pôdu do trvalého užívania jednotnému roľníckemu družstvu alebo ju prevedie do správy štátneho majetku (výskumného alebo školského majetku); ak nemožno takto zabezpečiť obrobenie tejto pôdy, prikáže ju výkonný orgán miestneho národného výboru do užívania malým a stredným roľníkom, ktorí sú v stave túto pôdu riadne obrábať.“ Možnosť vlastníka vzdať sa poľnohospodárskej pôdy, resp. prídelu a oprávnenie ONV zrušiť Výmer o vlastníctve pôdy a ďalej prideliť pôdu upravovala predtým vyhláška č. 507/1950 Ú. V., a predovšetkým vyplývalo z ustanovení nar. vládneho nariadenia č. 122/1951 Zb. Podľa bodu 12 prílohy D vládneho nariadenia č. 122/1951 Zb. o ďalších presunoch pôsobnosti a o iných zjednodušeníach verejnej správy sa presunula dovtedajšia kompetencia Krajských národných výborov na Okresné národné výbory, a to rozhodovanie o prídele poľnohospodárskej pôdy do výmery 50 ha zo všetkých pozemkových reforiem. Slovné spojenie „rozhodovanie o prídele“ v neurčitom tvare nepochybne zahŕňa rozhodovanie o pridelení pôdy, ale i rozhodovanie o odňatí pôdy, a teda aj zrušenie listiny o pridelení pôdy. Príslušný orgán tu rozhoduje o „prídele“ a nie o „pridelení“ alebo „prideľovaní“ pôdy. Prídelom sa v uvedenom právnom tvare rozumela poľnohospodárska pôda, ktorá bola prídelovými listinami alebo inými listinami (napr. rozhodnutia pri sceľovaní a rozdeľovaní pozemkov podľa osobitných predpisov) pridelená prídelcom a logicky „rozhodovanie o prídele“ predstavuje rozhodovanie o pridelení pôdy, t. j. rozhodovanie o všetkých dispozíciách s predmetom prídelu, ktoré platné právo umožňovalo, teda aj o odňatí a zrušení prídelu. Takýto význam nepochybne sledoval aj samotný štát a zákonodarca, ktorý v rozhodnom období mal eminentný záujem na tom, aby bol proces odnímania pôdy rýchlejší a jednoduchší, pričom to aj potvrdzujú nespočetné rozhodnutia ONV v obdobných prípadoch. Bod 12 prílohy D vládneho nariadenia č. 122/1951 Zb. stanovuje výnimku s uvedenej kompetencie ONV, a to „rozhodovanie o prídele do správy ústredných orgánov, krajských a okresných národných výborov a organizáciám celoštátneho významu.“ Avšak ako sme už v konaní preukázali predloženými dôkazmi, vlastnícke právo k sporným pozemkom bolo zapísané v prospech štátu a do správy ONV už v r. 1956, a to rozhodnutím Ľudového súdu v J. Čd. 126/1956. Teda rozhodnutie Okresného národného výboru o zrušení Výmeru o pridelení pôdy zo dňa 27.01.1965 nepredstavovalo rozhodovanie o prídele do správy ústredných orgánov, krajských a samotných okresných národných výborov a organizáciám celoštátneho významu, teda nevylučovalo príslušnosť ONV rozhodovať o odňatí a zrušení prídelu. Pôsobnosť Krajských národných výborov a Okresných národných výborov vo veci rozhodovania o poľnohospodárskej pôdy je taktiež a jednoznačne potvrdená vyhláškou č. 530/1950 Ú. I. z 5. septembra 1950, ktorou sa vydávajú bližšie predpisy o prechode pôsobnosti Národného pozemkového fondu na ministerstvo pôdohospodárstva a národné výbory a o prechode obdobnej pôsobnosti poverenictva pôdohospodárstva na národné výbory, ktorou sa významne obmedzila pôsobnosť Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Podľa § 2 bod 1. až 6. vyhlášky sa na krajské národné výbory prenáša okrem iného správa a evidencia konfiškovaného majetku, prevzatej a nepridelennej pôdy, kompetencia odnímania prideleného majetku podľa § 23 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR a dokonca aj vydávanie výmerov o vlastníctve pôdy, ktoré do toho času patrili do kompetencie Poverenictva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. V zmysle § 3 bod 1. až 3. vyhlášky sa na okresné národné výbory prenáša okrem iného aj vykonávanie vyúčtovania s odchádzajúcimi prídelcami a dozor nad hospodárením prídelcov a podľa § 23 ods. 2 nariadenia SNR č. 104/1945 Sb. n. SNR.

28. Právni predchodcovia navrhovateľov alebo navrhovateľa, ak by si neboli vedomí svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, tak by si nepochybne uplatnili si svoje nároky podľa zákona č. 42/1992 Zb. o úprave majetkových vzťahov a vyporiadaní majetkových nárokov v družstvách. Podľa § 14 písm. b/ zákona mali navrhovateľa možnosť do troch mesiacov od jeho účinnosti prihlásiť sa v družstve a uplatniť si nároky v zmysle tohto transformačného zákona. Pri uplatňovaní nároku by zároveň navrhovateľa

alebo ich právni predchodcovia museli preukázať, že sú vlastníckmi sporných pozemkov a že ich majetok družstvo prevzalo, užíva alebo užívalo ku dňu účinnosti zákona č. 162/1990 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve. Z vyššie uvedeného vyplýva, že štát od roku 1957 disponoval s predmetnými pozemkami a v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka sa oprávnený držiteľ stáva vlastníkom nehnuteľností, ak ju má nepretržite v držbe 10 rokov, pričom sa započítava doba, po ktorú mal túto vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Dňa 15.10.1992 bolo vydané rozhodnutie Pozemkového úradu L. X. č. 566/92/K a dňa 19.06.1996 rozhodnutie Pozemkového úradu L. Č. 443/92-R-V, ktorými boli priznané reštitučné nároky dvoch oprávnených osôb. Štát zastúpený Slovenským pozemkovým fondom v zmysle reštitučného zákona č. 229/1991 Zb. s týmito oprávnenými osobami uzavrel dňa 04.11.1998 Dohodu o rozsahu a spôsobe reštitučnej náhrady za nehnuteľnosti, pričom tieto oprávnené osoby mali dostať ako náhradu okrem iných aj sporné pozemky, ktoré boli vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe Slovenského pozemkového fondu. Sporné pozemky tak boli právoplatnými rozhodnutiami pridelené ako reštitučná náhrada do vlastníctva tretích osôb. Následne boli uzavreté medzi vyššie uvedenými oprávnenými osobami a spoločnosťou HUMA 90 spol. s r. o. zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 05.11.1998 a medzi Slovenským pozemkovým fondom a HUMA 90 spol. s r. o. zmluva o bezodplatnom prevode vlastníctva k pozemkom zo dňa 11.11.1998. Spoločnosť HUMA 90 spol. s r. o. vstúpila do práv a povinností reštituentov, resp. oprávnených osôb, ktorým bola právoplatne priznaná reštitučná náhrada spočívajúca v prevode vlastníckeho práva k náhradným pozemkom, vrátane parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX. Uvedeným spôsobom spoločnosť HUMA 90 spol. s r. o. ako oprávnená osoba realizovala reštitučný nárok a štát ako vlastníč parciel č. XXXX/XX, XXXX/XX, prostredníctvom správy Slovenského pozemkového fondu previedol bezodplatne vlastnícke právo na ňu ako nového výlučného vlastníka tejto parcely. Vlastnícke právo spoločnosti HUMA 90 spol. s r. o. bolo zapísané na list vlastníctva č. XXXX. Navrhovateľmi žalované pozemky vo vlastníctve odporcu 1/ boli nadobudnuté reštituentmi ako reštitučná náhrada a následne ako reštitučný nárok prevedené zmluvou o postúpení pohľadávok z 05.11.1998 na odporcu 1/ v dobrej viere, že im reštitučná náhrada a vlastnícke právo patrí.

29. Pozemok o určenie vlastníctva ktorého navrhovateľa žiadajú v tomto konaní, je v súčasnosti súčasťou vybudovaného golfového ihriska ako uceleného a funkčne prepojeného areálu podľa právoplatných územných rozhodnutí, stavebných povolení a kolaudačných rozhodnutí, ktorým predchádzala zmena územného plánu obce schválená obecným zastupiteľstvom v roku 1994. Po odčlenení sporného pozemku by takto odčlenený pozemok sa nedal obhospodarovať a využívať na žiadny účel. Odporca 1/ v dobrej viere na vlastné náklady tieto pozemky zveľadil a zhodnotil, pričom tak zároveň aj zmenil ich druh a účel využitia, navrhovateľa túto činnosť odporcu 1/ rešpektovali. Je potrebné súhlasiť, že naliehavý právny záujem neexistuje v prípade, ak by súdne rozhodnutie bolo podkladom pre ďalšie spory a zdroj konfliktov medzi účastníkmi, kedy by poskytnutím ochrany jednému účastníkovi sporu bolo obmedzené, resp. úplne vylúčené práva iného účastníka sporu, ktorý by tak bol vážne poškodený bez toho, aby navrhovateľovi priniesol zodpovedajúci prospech. Neexistuje naliehavý právny záujem na tom, aby podanou žalobou boli nahradené právne prostriedky ochrany vo svojej dobe nevyužitú alebo neúspešnú a spochybnenú zákonnosť pred desiatkami rokov uskutočnených verejnoprávnych postupov. Návrh na začatie konania v skutočnosti nesmeruje k nastoleniu právnej istoty a v súčasnosti zapísaní vlastníci v katastri nehnuteľností by boli jednostranne znevýhodňovaní spochybnením dôležitosti a záväznosti knihovních zápisov, nakoľko vo väčšine prípadov nemôžu vyhovieť požiadavkám na preukázanie skutočností, ktoré nastali pred vyše polstoročím. Pokiaľ by bol v zásade mimo rámec časový a vecný pripustený prieskum verejnoprávneho postupu, ktorý bol titulom pre prechod vlastníckeho práva, znamenalo by to priznať všeobecným súdom oprávnenie, ktoré v dobe vydania takéhoto aktu nemali. Význam času ako právnej skutočnosti z hľadiska požiadavky stability vlastníckych vzťahov napokon vyjadril aj zákonodarcu v reštitučných predpisoch, keď umožnil prielom do vlastníckych vzťahov avšak uplatnenie nárokov obmedzil relatívne krátkou lehotou. Aktuálnemu vlastníckovi musí byť daná možnosť počítať s udržaním právneho stavu a mala by mu byť poskytnutá ochrana proti akejkoľvek zmene tohto stavu, ktorú nemohol rozumne očakávať. V opačnom prípade, keby neexistovala istota, či je možné nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, bez toho, aby hrozilo, že za vlastníka nebude následne prehlásený niekto, u koho sa malo za to, že jeho právo zaniklo pred viac ako polstoročím, by štát túto povinnosť nesplnil. Žiadny právny predpis neposkytuje ochranu dávno zabudnutému formálnemu právu (v opačnom prípade by ani nebolo možné vydržanie), neprikazujú vrátiť vlastnícke právo každému. Ochrana vlastníka nie je absolútna vzhľadom na existenciu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj na čl. 20 ods. 3 Ústavy SR ako aj na čl. 1 Protokolu č. 1 k Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd návrh ako nedôvodný zamietol.

31. O trovách konania odporcu 1/ súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 OSP a nepriznal mu náhradu trov konania. Právny zástupca odporcu 1/ v zákonom predpísanej lehote troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku doručil súdu vyčíslenie trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. V tomto písomnom vyčíslení uviedol, že základná sadzba tarifnej odmeny je v sume 639,- € a vychádzal pritom zo znaleckého posudku č. 47/2010 vypracovaným W.. E. A.. Prílohou doručeného vyčíslenia trov konania však uvedený znalecký posudok nebol a nie je ani súčasťou spisu do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania, pre ktorý dôvod nebolo potom možné vyhodnotiť správnosť vyčíslených trov právneho zastúpenia. Zároveň nebolo možné použiť ani postup podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z., keď nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, čo nebol prípad prejednávanej veci. Keďže iné trovy odporcovi 1/ zo spisu nevyplývali, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

32. O náhrade trov konania odporcu 2/ súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 1, 2 OSP a odporcovi 2/ náhradu trov konania nepriznal, keďže trovy nevyčíslil v lehote troch pracovných dní od vyhlásenie rozhodnutia a okrem trov právneho zastúpenia mu iné trovy nevznikli.

33. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie do výroku I., ktorým súd nepriznal žalovanému I. náhradu trov konania podal odvolanie žalovaný 1. Odvolateľ žiada odvolací súd, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto výroku zmenil a žalovanému priznal náhradu trov konania, zároveň si zažiadal o náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie žalovaný 1. právne odôvodnil podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/ a f/, § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Žalovaný namieta, že si splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a vyčíslil trovy konania do 3 dní od vyhlásenia rozhodnutia. Odvolateľ poukazuje na to, že zo zákona stačí na to, aby boli prisúdené trovy konania strane sporu, ktorú súd určí, len ich vyčíslenie a potreba ich zdokladovania a overenia hodnoty veci zo zákona nevyplýva. Nepriznanie trov z dôvodu, že súd nedisponoval s presne špecifikovaným znaleckým posudkom ako i z dôvodu, že podľa ust. § 152 ods. 2 O.s.p. považuje odvolateľ za nesprávne právne posúdenie veci. V tomto smere žalovaný 1. poukazuje na rozhodnutie NS SRR sp. zn. 1Cdo/26/07, 3Cdo/44/08, rozhodnutie KS BA sp. zn. 6Co/99/2015, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. 119/2012-24. Žalovaný dňa 16.06.2015 zasielal na Okresný súd Pezinok predmetný znalecký posudok č. 47/2010. Žalovaný 1. je toho názoru, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ust. § 6 O.s.p. a spôsobil neodstrániteľnú vadu v konaní, keď mu odňal právo doplniť vyčíslenie trov konania o uvádzaný znalecký posudok. Odvolateľ poukazuje na to, že v podaní o vyčíslení trov konania zo dňa 08.04.2015 je presne špecifikovaná všeobecná hodnota uplatňovaných nehnuteľností a na to nadväzujúca základná tarifná odmena za jeden úkon právnej služby.

34. K odvolaniu žalovaného 1., sa vyjadrili žalobcovia, ktorý žiadajú odvolací súd, aby rozhodol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa názoru žalobcov, je podané odvolanie žalovaného 1. nedôvodné. Uznesenie súdu prvej inštancie o nepriznaní trov konania je zákonné a vydané na základe správneho posúdenia skutkového stavu a súčasne aj správneho právneho vyhodnotenia veci súdom prvej inštancie. Podľa žalobcov má procesne úspešná strana sporu povinnosť nielen vyčísliť trovy konania, ale taktiež ich aj preukázať. Žalobcovia uvádzajú, že predmetný znalecký posudok sa v spise nenachádzal do vydania uznesenia súdom podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p.

35. K vyjadreniu žalobcov, ostatné strany sporu repliku vyjadrenia súdu nezaslali.

36. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

37. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného 1. nie je opodstatnené.

38. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho

rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

39. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

41. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, úspešným žalobcom 1., 2. a 3. náhradu trov konania voči žalovanému 1. priznáva v rozsahu 100%,. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

42. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).